

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg for Statsrevisorernes Betænkning.

Formanden (Høgsbro): Følge flere Medlemmers Ønske skal jeg lade denne Sag udgaa og opsætte den til en senere Dag. Der er saaledes ikke mere paa Dagsordenen; men, efter hvad jeg før ytrede, vil jeg anse det for rigtigt, at Mødet udsættes til Kl 3, og at der derefter gives Tinget Vejligbed til at beslutte, om det vil lade det af Indenrigsministeren fremsatte Forslag straks komme til 1ste Behandling.

Mødet udsat Kl. 1,35.

Mødet blev genoptaget Kl. 3.

Formanden (Høgsbro): I Genhold til, hvad jeg tidligere har sagt, vil jeg foreslaa, at Tinget nu gaar til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 29de December 1857 om smittsomme Sygdomme hos Husdyrene.

Denne første Behandling kan ikke foretages, med mindre Tinget dertil giver sit Samtykke. Hvis ingen begærer Afstemning, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

M. Jensen: Ja, det forholder sig rigtigt, hvad den højtærede Minister udtalte ved Indbringelsen af det foreliggende Lovforslag, at Folketinget har vedtaget Bestemmelser som dem, der her findes opførte i Forslaget. Jeg tvivler heller ikke om, at Tinget vil vedkende sig dette Standpunkt. Men den ærede Minister maa ikke glemme, at naar der her er Tale om at indføre "Mund- og Nøvesyge" i Bestemmelserne i § 8 af den nu gældende Lov, saa er der ogsaa Erstatningsbestemmelser, dette Punkt vedrørende, og med Hensyn til disse har

Udvalget eller Folketinget og Ministeren ikke været enige, idet de nu gældende Bestemmelser gaa ud paa, at der skal ydes to Tredjedele af de nedslaaede Dyrs Værdi i Erstatning, og deraf skal Statskassen betale det halve og Amtsrepartitionsfonden for Landets Vedkommende den anden Halvdel, medens Udvalget har haft en anden Opfattelse paa dette Punkt, idet det har foreslaaet en Erstatning af $\frac{1}{3}$ i Stedet for $\frac{2}{3}$, og at de $\frac{2}{3}$ deraf skulde betales af Statskassen og kun den ene Tredjedel af Amtsrepartitionsfonden. Som Følge deraf forekommer det mig, at man ikke kan tage den enkelte Bestemmelse, der her er foreslaaet optagen paa den nu gældende Lov, som stedsbevarende; jeg vilde derfor anse det for heldigere, at det kun blev en midlertidig Lov, der kom til at gælde for et Tidrum, f. Eks. for et Aar eller maaste indtil den 1ste December 1893, saaledes at man da, hvis der var Grund til at forlænge dens Varighed, kunde undgaa ekstraordinære Foranstaltninger. Vi have jo en lignende Lov om Svinedifteritis; det Erstatningsprincip, der anvendes i denne Lov, er jo saaledes, at Statskassen betaler alle Udgifterne ved Nedslagningen. Det forekommer mig, at man gør rekest i at gaa i denne Retning, og jeg vil tillade mig at foreslaa et Vædringsforslag med dette for Øje. Det kunde derfor interessere mig at høre, om den ærede Minister vilde have noget imod, at man kun vedtog en midlertidig Ordning, saaledes som af mig antydet.

Indenrigsministeren (Jørgensen): Jeg har ikke noget at erindre mod en Vædring i den Retning, som det ærede Medlem foreslaar; om jeg forstod ham ret, var det saaledes, at der kom til at staa: Denne Lov træder i Kraft straks og gælder indtil 1ste December 1893. De øvrige Spørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa, men det er jo ikke ganske rigtigt, hvad der blev sagt. Hvilkken Erstatning vedkommende Gjer skal have, kommer an paa, om vedkommende Dyr ere syge eller sunde. Det er heller ikke ganske rigtigt, som Loven om Svinedifteritis blev refereret; der er ogsaa der et noget forskelligt Indhold, der er ogsaa der Tale om syge og sunde Dyr. Men det er ikke værdt at komme ind paa en detailleret Fremstilling af de Forhold, som man kan undersøge; og som for Resten ere alle bekendte. Mod den bebudede Vædring har jeg ikke noget at erindre.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.